

Bilag

Samtlige Statsadvokater,
Politimestre og Politidirektøren.

Rigsadvokaten informerer**Højesterets kendelse af 17. juni 1997 om beslaglæggelse til sikkerhed for sagsomkostninger i medfør af retsplejelovens § 1002, jf. § 804 (RA 580/96)**

Sagen angik en situation, hvor politiet i anden anledning traf A i besiddelse af ca. 0,1 gram heroin og 4.300 kr. Der blev udfærdiget bødeforlæg for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer, og pengebeløbet blev beslaglagt, da A skyldte det offentlige 60.000 kr. i bøder og sagsomkostninger.

Dagen efter anholdelsen blev sagen af politiet indbragt for retten med henblik på godkendelse af beslaglæggelsen i medfør af retsplejelovens § 1002, jf. § 804.

Byretten bestemte, at beløbet, som efter det oplyste var A's bistandshjælp, kunne beslaglægges.

Sagen blev af A indbragt for Østre Landsret. For landsretten gjorde A gældende, at politiet ikke har hjemmel til at foretage foreløbig beslaglæggelse i medfør af retsplejelovens § 804, og at det foretagne tvangsindgreb derfor ikke efterfølgende med nogen retsvirkning kan godkendes af retten. Endvidere blev det gjort gældende, at det hensyn, der ligger bag reglen i retsplejelovens § 509, også finder anvendelse i forhold til foreløbige beslaglæggelser, specielt når der er tale om et beløb, som hidrører fra udbetaling af bistandshjælp.

Anklagemyndigheden gjorde både for byretten og landsretten gældende, at det i retspraksis, herunder navnlig en utrykt Østre Landsrets kendelse af 28. april 1992 er antaget, at beslaglæggelse kan ske i et tilfælde som det forelig-

gende, hvor en person med tilknytning til det kriminelle miljø antræffes med et større pengebeløb og samtidig skylder statskassen et betydeligt beløb i bøder og sagsomkostninger.

Østre Landsret stadfæstede herefter kendelsen.

Procesbevillingsnævnet meddelte efter ansøgning tilladelse til at indbringe kendelsen for Højesteret.

For Højesteret gjorde kærende de samme synspunkter gældende som for landsretten.

Anklagemyndigheden henviste til den faste landsretspraksis, der er kommet til udtryk i U 1983.492 Ø, U 1988.718 V og U 1992.823 V, hvorefter retsplejelovens § 509 om tvangsbeneficiet ikke er til hinder for beslaglæggelse efter retsplejelovens § 804.

Højesteret udtalte følgende i kendelsen:

»Det følger af ordlyden af retsplejelovens § 1002, stk. 1, jf. § 804, stk. 1, at beslaglæggelse til sikkerhed for sagsomkostninger, efter at dom er afsagt, forudsætter rettens forudgående godkendelse, og der er ikke grundlag for analog anvendelse af reglerne om politiets adgang til beslaglæggelse efter § 825, stk. 1, jf. § 824, stk. 1. Politiets beslaglæggelse har således ikke haft fornøden hjemmel, og der er derfor ikke grundlag for at opretholde beslaglæggelsen.

Beslaglæggelse af et A tilhørende beløb på 4.300 kr. ophæves.«